

Egy halottkém feljegyzései

— 22. a tanulóévek gyötrelmeiből (II.)

szüette postillák között
nehezülsz el, s iszapos
szemhéjakkal ébredsz. a
pergamenillat juttatja
eszedbe: kevély filoszt
(szigorú bekket), aki a
pelyhes redőkben is hártják
és puha labdacsok rakterét
figyelte — s hozzád méltónak
nem mutatkozott. csak később,
ahogy a nyálkás aszfalra
tapadt nyakörv előtt hódolóidtól
elhagyattál (nyomuk sem volt a
snájdig, pipogya lancelotoknak),
s ő ingét se bánva az árokig
vonszolta a dögöt, ott jöttél rá
(gyászos ábrázatát fürkészsze),
és azóta szereted, s ezért is
gyűlölt meg ő — hiába kívánt,
mintha preparátumok között
kotorászna: folyton a botrányos
szivárgó rongycsomót észlelte
csuklói közelében.

Pécs

Berta Péter

(A fenti szöveg egy gyakorlati útmutató része- munkanapló és kiegészítés Dr. Kerbolt László: A halottkémlés és temetőrendészet c. könyvéhez.)